

Okolo našej záhradky idú vojaci

♩ = 120

O - ko - lo na - šej zá - hrad - ky i - dú vo - ja -
ze - le - né ich vy - lo - že - ní, to sú mys - liv -

ci,
ci, vi - de - ua sem mi - lé - ho,

vo - la - ua sem na ne - ho, on ne - mo - heu

z gli - dy vy - jít do dom - ku mé - ho.

2. Sláviček, vtáček malučký, v lesy prebýva,
ve dne, v noci, po vysokých stromech posedá.
[:O púl noci zaspívá, má Anička rozmilá,
pre nešťastný stav vojenský je opustená.:]

3. Mjeu sem dzífča namluvené z mjesta Trenčína,
jaj, to byua, o mój Bože, pjekná dzjefčina.
[:Anička sa volaua, v svém srdci mja chovaua,
a pre tú nešťastnú vojnu mja zanechaua.:]